

V R T E C .

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 11.

V Ljubljani 1. novembra 1882.

Leto XII.

Grob, na vérnih duš dán samotén.

Daleč, daleč mej grobovi
Grob osamočen stoji;
Zaljsan z raznimi cvetóvi,
Kakor družni grobi, nij.

Iz njega se križ ne dvíga,
Spomenik nij vánj vkopán;
Njemu nihče ne prížiga
Lúci na vseh vérnih dán.

Tam pozábljeno počíva
Preizvésto mi srcé;
Mír in pókoj naj užíva
V svetem krílu te zemljé.

V tíhi grob na tej leđini
Máterin je prah vložen;
Jaz, nje sín, živím v tujíni,
Tudi sam in zapuščen.

Pričajó ti líca bléda,
Mati! in solzé očíj,
Káka žalost me razjéda,
Ker denés me k tebi nij!

S. Magoliš.

Dervišev prstan.

(Arabska pripovedka.)

Na jednom najlepšem otoku v peščenem morji Sahari, Mahmud-eden imenovanem, živel je star Arabec Abas sè svojo ženo Animano. Oaza Mahmud-eden je majhena, in prebivalci, katerih je sè ženami in otroci jedva petdeset, srečni so in zadovoljni. Živé se ob tem, da so karavanam vodniki skozi puščavo.